

Ach, pře - sta - ňte, mo - ji mi - lí,
v tu - to ža - lo - sti - vou chví - li,
od těžké - ho tru - chle - ní
a bu - dte u - ji - ště - ni,
že jsem nad vši ne - ře - ší,
kte - rou jsem mu - sel sné - ší,
zví - tě - zil, neb již z mi - lo - sti
Bo - ží jsem v vě - čné ra - do - sti.

2. Proto se mnou se radujte, / přátelé zkormoučení, / a Pánu Bohu děkujte / za mé vysvobození / z nynější smrtelnosti / i z všeliké bídnosti, / kterou mi Bůh až na věčnost / změnil v nebeskou bezpečnost.
3. V nebi nás smrt nerozloučí, / jak nás rozloučila zde, / kde Hospodin všemohoucí / náš Utěšitel bude, / kde se budeme věčně / radovati společně / a andělský život vésti / bez smutku a vši neřesti.